

Predikan i Skepplanda och Hålanda kyrkor 2023

8 sönd efter trefaldighet

”Andlig klarsyn”

Jer 7:1-7

Rom 8:14-17

Matt 7:13-14

Ps: 293, 697:8, 265, 90, 298, 333

Jag har under min ledighet läst en bok av en fransk författare, Chantal Delsol som heter *”Kristenhetens slut som västerlandets samhällsbärare”*. Titeln är ju inte så upplyftande, särskilt inte med bilden på framsidan av ett brinnande Notre Dame. Men om vi ska vara ärliga så inser vi nog att hon har rätt: kristendomen är inte längre samhällsbärande i Europa. Det är kristendomen som ligger till grund för våra traditioner, moral, seder och normer, jag, faktiskt hela vår civilisation. Så har det varit i ungefär 1000 år i vårt land och ännu längre i Frankrike men nu, på några decennier så håller grunden på att eroderas bort. Visserligen, fortfarande genomsyras vårt samhälle av kristen tro och värderingar även om de flesta inte förstår detta eller ens märker det.

Även om Delsol skriver utifrån ett franskt perspektiv så finns det mycket som man känner igen även i Sverige, och resten av Västeuropa, även om det ser annorlunda ut i andra delar av världen.

Det här betyder inte att religionen kommer att försvinna i Västeuropa, istället är vi på väg tillbaka till förkristna religiösa föreställningar, som *panteism* där gud blir en opersonlig kraft som genomsyrar allt. Vi har också Islam som flyttar fram sina positioner.

Allt det här betyder inte att kristendomen kommer att försvinna, men den är inte längre den samhällsbärande kraft som den varit i så många sekler. Delsol skriver om hur vi som kristna och kyrka behöver hitta en annan form för vår existens.

Jag tänker på den här boken inför dagens evangelium om den breda och den smala vägen. Vi som kristna lever ju i minoritet och det innebär för oss att gå den smala vägen och att inte följa majoriteten. Den breda vägen och den breda porten är det ju många som väljer, medan det är få som finner den smala vägen och den trånga porten.

Jag tror Jesus tänker på hur frestande det är för oss att följa med strömmen utan att fundera så mycket själv. Men är det inte rimligt att tänka att majoriteten ändå har rätt? Jo, visst finns det en rimlighet i det.

Men det finns också något som kallas *grupptänkande* – ett fenomen där man litar på varandra och även om man själv känner tvivel så tänker man att alla andra kan ju inte ha fel.

Grupptänkande som lett till svåra olyckor finns det många exempel på, det kan handla om flygolyckor eller kärnkraftverk som havererat. Besättningen på ett flygplan eller personalen på ett kärnkraftverk består av en *grupp* människor under stress vid olika tillfällen kommit fram till ödesdigra beslut och där de var och en, om de varit ensamma, knappast hade fattat ett sådant beslut. Men eftersom alla har litat på alla har man som enskild slutat tänka själv. "*De andra har säkert koll*" inbillar man sig.

Grupptänkande kan även finnas i samhällsdebatten. I Sverige idag finns det ett tryck att alla ska tänka och tycka likadant. Gunnar Myrdal har sagt: "*Sverige är ett litet land, här ryms bara en åsikt i taget*" och det ligger nog mycket i det. I det här sammanhanget handlar detta med att välja den smala vägen om att *våga gå emot strömmen*, att inte av bekvämlighet göra som alla andra.

Poängen med Jesus liknelse är ju att det är enklare att gå den breda vägen. Den bjuder minst motstånd, därför väljer de flesta att gå den. Den är väl upptrampad, det är bara att följa strömmen. Men att gå den smala vägen och den trånga porten är inte lika enkelt.

Jesus själv drog sällan jämnt med de som hade makten. Han hamnade ofta på kollisionskurs med andra utan att han för den skull sökte konflikter. Därför ska vi inte bli förvånade om vi råkar ut för samma sak när vi går i hans fotspår på den smala vägen. Men det viktigaste med vägar är ju att de leder rätt, inte om de är smala eller breda. Om inte vägen leder fram till målet så hjälper det ju inte att den är bred och lätt att gå.

Få är de som finner den trånga porten – ja, den måste man aktivt söka efter. Och det är få som finner den eftersom de är få som söker. Den breda vägen, den går man, så att säga, av sig självt. Den vägen hamnar man automatiskt på när man *inte* tar ett aktivt beslut eller gör ett medvetet val. Då slutar det med att man bara följer mängden.

Den smala vägen handlar om att göra aktiva val, den måste du vilja hitta. Du måste söka efter den men gör du det kommer du också finna den.

Framtiden för oss som är kristna i Sverige och i Västeuropa är att leva i en minoritet. Delsol anser att vi måste ge upp vår strävan att vara en dominerande faktor i vårt samhälle. Det är inte det som är vår uppgift som kristna. Idag och i framtiden handlar det mer om att vara det tysta vittnen än att proklamera sanningen för andra. Det handlar om att gå den smala vägen, aktivt göra val som kan vara obekväma men att genom detta vara ett vittne för andra. Den smala vägen är besvärlig att gå den men det är den vägen som leder till Livet.